

॥ श्री ॥

अथ श्री त्रिविक्रमपंडिताचार्यसुत श्री नारायणपंडिताचार्यविरचितः

॥ श्री मध्वविजयः ॥

५. षष्ठः सर्गः

अैतरेयमथ किंचन सूक्तं सूचयन सदसि तत्र गरिष्ठः ।

श्रोतुमिच्छति सत्मा भगवद्भ्यः सूक्तभावमिति तावद्बुवाच ॥ ५.१ ॥

वर्णसौष्ठवगरिष्ठमतूर्णं तुल्यमात्रमतिमात्रसुलक्ष्म ।

व्यूढ हृज्जलद घोषममुष्यो अ्यारणं विदधदभ्यधितार्थम ॥ ५.२ ॥

लक्षणांनिततया वचनेऽस्मिन् देवतागुरुमसावतिशेते ।

मानमित्यपि विधाय धिया ते तत्त तु सूक्तमपरार्थमवोचन ॥ ५.३ ॥

स्यात् तथेत्यमपि संभविताऽर्थः अर्थतां श्रुतिषु वित्त दशार्थम ।

भारतं ननु शतार्थमपि स्याद् वैषणवं पदसहस्रतयं हि ॥ ५.४ ॥

एत्युदीरयति विस्तृतचित्ते भूसुरा एह विगीषव अेनम ।

उच्युर्थशतकं हरिनाम्नां वर्ण्यतामिति सहासमुभास्ते ॥ ५.५ ॥

वर्णयामि तदहं सकलं वः सौष्ठवाद्बनु वदंतु भवंतः ।

तं वदंतमिति तेऽथ वदंतो आढमित्यतिदृढोद्यममापुः ॥ ५.६ ॥

प्रत्ययप्रकृतिसंगमभंगीं शब्दशास्त्रविहतांप्रतिदृश्य ।

शुद्धधीः श्रुतिशिरः शतसिद्धान् अभ्यधात सपदि विश्वपदार्थान् ॥ ५.७ ॥

यावदर्थशतकं न विशंकः संततोक्तिः कृदपूपुरदेषः ।
वर्णितावधृति दुर्बल चित्ताः तावदाङ्गुलहृदो ह्यभवंस्ते ॥ ५.८ ॥

सांगवेदयतुरा ऽतिहासे शिक्षिताः सुबहवोऽप्यतिधृष्टाः ।
नैतदीरितमहो ञ्गृह्यस्ते विश्वसंक्षयपयोऽंधुगणा वा ॥ ५.९ ॥

देवतास्वसुलभ प्रतिभा ते मानुषेषु यपलेषु कथा डा ।
क्षाम्य सौम्य सकलज्ञ नमस्ते ते ब्रुवंत ऽति तं किल नेमुः ॥ ५.१० ॥

वेदशास्त्रयतुरैरिह विधावित्तलिप्सुभिरवाप्तमशेषैः ।
प्राप केरलसुमंडलजातैः अन्यदायतनमायतयेताः ॥ ५.११ ॥

तर्कतंत्रकुशलानपि पुंसः चर्करीति भत सोऽयममानान् ।
मानमानमयतीह कथं नो नैष मंडलभुवां समितानाम् ॥ ५.१२ ॥

मंत्रयंत ऽति ते द्विजवर्याः अन्यदेशजमुजस्तमपृच्यन् ।
सद्ददादसुशंसननिंदाकारिसूक्तगतमर्थमुपेत्य ॥ ५.१३ ॥

तं स्फुटं प्रकथयन् स पृशीयाच्यब्दमूलमवदत् पृश धतुम् ।
तं विगीषुमथ विप्रमदः प्रीधातुमेष निगदंतमुवाच ॥ ५.१४ ॥

प्रादिभेदमविद्वन गुणाय त्वं मूढ पांसुषु लिभन लिपिसंधम ।
लत्सयन्निति षडास सुहासो मत्सराकुलधियो षडयन सः ॥ ५.१५ ॥

तत प्रसंगबलतोऽभिलविद्यापाठवं पृथः हृदः प्रतिबुद्ध्य ।
आनमन सभहुमानममी तं यं नमंति किल नाकिनिकायाः ॥ ५.१६ ॥

कन्यकादृतसुरेंद्रवपुः श्रीदानवाचिवरसूक्तहृदुक्तौ ।
कुत्रचित सदसि तावदपाला कीर्तिताऽतितरुणीत्ययमूये ॥ ५.१७ ॥

श्चित्रिणी भवति तत्पदवाच्येत्याग्रहेण वदतोऽविद्वुषोऽत्र ।
कश्चिदेष्यति विपश्चिद्विद्वैतं पृच्छतेत्ययमगच्छदथोक्त्वा ॥ ५.१८ ॥

देशमेनमचिराद्गुपयातः तादृशाकृतिरहो कृतबुद्धिः ।
तांस्तथाऽभ्यधित तत्पदभावं सूरिमौलिमणिनाऽत्र यथोये ॥ ५.१९ ॥

केवलं न सकलाः श्रुतिविधाः मानपूर्वकसमस्तगिरोऽस्य ।
अध्यनागतगतप्रतिपत्तिं श्रद्ध दधुः पृथलयेतस अते ॥ ५.२० ॥

यद्यदेव सपदि प्रकृतं स्यात् तत्तदेष यदवेदभलं च ।
सर्वदा सदसि सर्वबुधानां सर्वविधतिरिति प्रथितोऽभूत् ॥ ५.२१ ॥

अप्रयातमपि देशमशेषं व्यानशे सुजनकैरवबंधुः ।
पूर्वाद्दृक् प्रततया निजकीर्त्या पूर्वाचंद्र एव चंद्रिकयाऽलम ॥ ५.२२ ॥

सुंदरेषु सुरमंदिरवृंदेष्विंदिरारमणवंदनकृत्यम् ।
आचरन्नसुचिरात् सुविचारो श्यपीठपतिमाप मुकुंदम् ॥ ५.२३ ॥

भूसुरप्रवरबुद्धिसमृद्धिव्यक्तयुक्तवपुषं रुचिरांगीम् ।
सूत्रदीप्तमणिमालिक्याऽलं भूषितां भवनभूषणभताम् ॥ ५.२४ ॥

पादसुंदरपदकमभावैः भासितांप्रकटवर्णगुणाढ्याम् ।
भारतोत्तमभृतामनुशपाच्छादनां समधिकस्वर शोभम् ॥ ५.२५ ॥

राजसूयभुजसन्मभवृतां वासुदेवगुणनिष्ठितभावाम् ।
सर्वधर्मपरिशिक्षादक्षां वंदितां जनतया जननीवत् ॥ ५.२६ ॥

मौलिसंग्रहविकर्षणदूनां मायिना सदसि दृष्टजनेन ।
न्यायमार्गमपहाय महान्तं स्वेश्वरत्वमपि साधयताऽलम् ॥ ५.२७ ॥

सञ्जनैः कतिपयैरतिदीनैः चालितैः कलिबलाच्छोभमार्गात् ।
अप्युपेक्षितविकर्षणदुःभां सातिशोकमपि कैश्चन दृष्टाम् ॥ ५.२८ ॥

वासुदेव धरणीधर नाथेत्युच्यकैरपि मुहुः प्रवदंतीम् ।
पूर्णासद्गुणमजं गतदोषं भिन्नतीं हृदि विविक्तमशेषात् ॥ ५.२९ ॥

वार्यतां बुधजनैर्ननु हाहा नैष धर्म ईति चामिदधनाम् ।

કૃષ્ણલાઙ્ગિતતમામનવધાં અપ્યનન્યશરણાં શરણોત્કામ ॥ ૬.૩૦ ॥

વેદિજામિવ પુરા ભરતાગ્ર્યઃ સ સ્વયં શ્રુતિતતિં ખલુ દૃષ્ટ્વા ।
પુષ્ટબુદ્ધિરકરોત કરુણાબ્ધિઃ દુષ્ટપક્ષદમનસ્થિરસંધામ ॥ ૬.૩૧ ॥

અવ્યયં સતતમાપ્યુપભક્ત્યા વિત્તમગ્ર્યમિવ દૂરચિયાસુઃ ।
જ્યાયસે સગુરવે હરિગીતાભાષ્યમેષ વિરચય્ય તદાઽદાત ॥ ૬.૩૨ ॥

હેતુવાદિનિ વિશંકટબુદ્ધૌ તીર્થમર્થયતિ ગંતુમનુજ્ઞામ ।
તાં દિદેશ પુરુષોત્તમતીર્થઃ ચિંતયન સ પુરુષોત્તમ રક્ષામ ॥ ૬.૩૩ ॥

નીરજા મલયમંડલવૃત્ત્યા શલાઘિતો ભુવિ સદાણ્યનુચાતઃ ।
સાધુપાંથપરિતાપમપાસ્યનુત્તરાં દિશમયાન્મરુદંશઃ ॥ ૬.૩૪ ॥

બુદ્ધિશુદ્ધિકરગોનિકરાઢ્યં તીર્થજાતમુભયં ચ ધરણ્યામ ।
આત્મમજ્જનત એવ નિકામં પર્યશોધયદમંદમનીષઃ ॥ ૬.૩૫ ॥

વાસુદેવપદસંતતસંગી તેજસાઽપ્યલમધઃ કૃતશર્વઃ ।
અત્યવર્તત નિતાંતમથાસૌ ગાંગમોઘમઘનાશનકીર્તિઃ ॥ ૬.૩૬ ॥

તત્ર તત્ર સ જગત્તયચિત્રં કર્મ શર્મદમનુસ્મૃતિમાત્રાત ।
સંચરન વિદધદાપ નરાણાં ગોચરં બદરિકાશ્રમપાર્શ્વમ ॥ ૬.૩૭ ॥

मंडयन भरतभंडमभंडं नादिरायणपदोऽत्र परो यः ।
तं नमन प्रचुरधीर्हरिगीताभाष्यमार्पयद्गुपायनमस्मै ॥ ५.३८ ॥

प्रीतयेऽस्य पुरतो वरभाष्यं वाचयन स जनतामपसार्य ।
वय्मि शक्तित उरुक्रमगीताभाष्यामित्यकथयत पुरुसंभ्यः ॥ ५.३९ ॥

अेतदर्थमतिसूक्ष्ममपि त्वं शक्त एव न यदात्थ समस्तम ।
तेन लेशत ईतीह पदं स्याद ईत्यगद्यत ञगञ्जनकेन ॥ ५.४० ॥

तेन तत्प्रवचने विहतेऽलं शुश्रुवुः प्राशयिता अपि शिष्याः ।
उच्यतामिति मुहुः सपृथिव्यास्झालनं पदमहो हरिणोक्तम ॥ ५.४१ ॥

शब्दभेदमवधर्य तमर्यासन्निषण्णवपुषः परमस्य ।
तस्य भावविदमंदमनीषः प्रोत्थितः प्रवचनं व्यधितैभ्यः ॥ ५.४२ ॥

मञ्जनं व्यधित शीतलगंगावारि नित्यमरुणोदयकाले ।
यत स्पृशंति न नरा हिमनीता अंश अेष पृषतामधिपस्य ॥ ५.४३ ॥

डाष्टमौनमदधाद्गुपवासं शुद्धमध्यकृत शुद्ध हृदिच्छन ।
नित्यतुष्टहरितोषविशेषं चिंतयन प्रभुमनंतमठांतः ॥ ५.४४ ॥

प्रैरयत स्वचरणो रतचित्तं मध्वमत्र दिनमंडलमेनम ।
स्वाश्रमोपगमनाय मुकुंदो दीप्तिदृष्टिविदितागतिरन्यैः ॥ ५.४५ ॥

नक्तमेव भगवत्युपयाते प्रोद्धिते सति सहस्रमरीचौ ।
मौनवानलिभद्रुत्तमचित्तः शिष्यशिक्षणपरः करुणावान् ॥ ५.४५ ॥

नेदृशं स्थणमलं शमलघ्नं नास्य तीर्थसलिलस्य समं वाः ।
नास्मदुक्तिसदृशं हितरूपं नास्ति विष्णुसदृशं ननु दैवम् ॥ ५.४७ ॥

याति तावदधुनैव जनोऽयं व्यासरूपमजितं प्रदिदृक्षुः ।
आत्रजेद्विह न वा स हि वेद स्वस्ति वोऽस्त्विति यथावथ मध्वः ॥
५.४८ ॥

नाथ नाथ अत नोऽत्र विनाथान मा त्यजोरुकरुणो भगवंस्त्वम् ।
नोद्धितं स्मृतमपीति हि शिष्यैः स्वामिनोऽभिमतभंगभयेन ॥ ५.४९ ॥

सद्गुरोर्न विरहं सहमानः सत्यतीर्थयतिरन्वगमत तम् ।
यस्त्रिवारमितरासुतशाभास्वर्धमग्र्यमाशृणोत पुरुसंभ्यात् ॥ ५.५० ॥

दुर्गमार्गगतमध्यनुधवन नाऽप सोऽयमरुणीभवतीने ।
लीलया सजवमाकममाणं व्याश्रयांतरसुदूरशिलासु ॥ ५.५१ ॥

आनिवृत्तवपुषा गुरुणाऽऽरात पाणिना ह्यभिनयेन सुनुन्नः ।
त्रस्तधीरतिययौ स मुहूर्तात् तद्दिनोपगतमार्गमशेषम् ॥ ५.५२ ॥

आश्रमे निवृत्तानिह दृष्ट्वा तं प्रसादमहिमानममुष्य ।
प्रोच्य तत्प्लवनमप्यतिचित्रं तस्य तैः सह सदाऽस्मरदेषः ॥ ५.५३ ॥

वानरैर्द्र एव वायुवोऽसौ भीमसेन एव दानवभीमः ।
उल्ललास गिरिपुंगवशृंगे स व्रजन वअजिननाशननामा ॥ ५.५४ ॥

बहुसत्त्वगणं सविकं समहाविषमोक्षमहाहिमवंतमयम ।
विषमोक्षमहाहिमवंतमयन नगमैक्षत कुल्लदृगस्तभयः ॥ ५.५५ ॥

सुहसितकमलाकरोपगूढं सुजनसुभार्थमनंतभोगशय्यम ।
विकसितसुमनोघटागमुच्यं मरतकरत्नमयस्थलाग्रशोभम ॥ ५.५६ ॥

पादोपांतनमन्महामुनिगणं हेमप्रदीप्तांबरं
श्रीमद्रत्नकलापमग्र्यकटकैर्विभ्राजितं हाटकैः ।
दृष्ट्वातं धरणीधरं सुवनमालोल्लासिनं सुंदरं स्वानंदाकृतिमस्मरन्मुररिपुं
स्वानंदतीर्थस्तदा ॥ ५.५७ ॥

॥ एति श्रीमत्कविकुलतिलक त्रिविक्रमपंडिताचार्यसुत
नारायणपंडिताचार्यविरचिते श्रीमध्वविषये
आनंदांकिते षष्ठः सर्गः ॥